

کاربرد الگوریتم مورفولوژی ریاضی اتساع در آشکارسازی مناطق گذر اکوسیستم

زهرا عبدالله‌زاده^۱، عادل سپهر^{۲*}، علیرضا رامشکی^۳

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲. استادیار گروه مدیریت مناطق حفظ و پرایانی، دانشکده مالی طبیعی و محیط‌زیست، دانشگاه فردوسی مشهد

۳. استادیار دانشکده مالی طبیعی و محیط‌زیست، دانشگاه فردوسی مشهد

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۷/۲۲

تاریخ وصول مقاله: ۱۳۹۴/۱۱/۴

چکیده

در مطالعات زیست‌محیطی، آشکارسازی تغییرات اکوسیستمی یا تعین مناطق گذر حد وسط دو وضعیت مختلف، با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و الگوریتم‌های مختلف که در فرایند پیش‌یابی پردازش روش تصاویر اعمال می‌شود امکان‌یافتن است. از آن جمله می‌توان به الگوریتم‌های مورفولوژی ریاضی اشاره کرد. پردازش‌های مورفولوژیک از مهم‌ترین تکنیک‌های آنالیز و بررسی عوارض و پدیده‌های موجود در تصویر محسوب می‌شوند و از کاربردهای آن‌ها می‌توان به آشکارسازی لبه‌ها یا مرزها اشاره کرد از مهم‌ترین این پردازش‌ها می‌توان به عملکر پایه اتساع اشاره کرد. اساساً کار الگوریتم اتساع را می‌توان ابساطه با توسعه انسیا یا عوارض دانست و زمانی که این عملکر روی تصویر اعمال می‌شود، در حقیقت یک سلسله ایجاد اجرای این الگوریتم مورفولوژیک نیازمند تصویر پایه‌یاری و استفاده از عنصر ساختاری یا کوتل مناسب است. در این پژوهش با اجرای الگوریتم اتساع روی یک نمونه تصویر پایه‌یاری حاصل از روش طبقه‌بندی طیفی، حد گذر (آستانه) میان دو منطقه بیابانی و نیمه‌بیابانی در استان خراسان رضوی آشکارسازی شده است. بدین منظور با کاربرد الگوریتم طبقه‌بندی طیفی روی تصویر بازتاب‌های سطحی متعدد مودیس مربوط به ژوئن ۲۰۰۴، یک تصویر پایه‌یاری تولید شد که دلایل دو پخش است. مناطق دلایل پوشش گیاهی که متعلق به منطقه غیربیابانی و پخش دیگر شامل مناطق خاکی و سنتگی بدون پوشش که معرف مناطق بیابانی‌اند. پس از آن با اجرای مجزای الگوریتم اتساع روی دو قار مکمل (بخش دلایل پوشش و بخش بدون پوشش)، تصویر اولیه براساس مرزهای متسعد شده در نتیجه فرایند اتساع تحلیل و کاربرد الگوریتم اتساع در آشکارسازی لبه‌ها یا مرزهای اکوسیستم بیابانی ارزیابی شد. تابیغ نشان داد که تکنیک الگوریتم‌های طیفی و مورفولوژیک در شناسایی و نقشه‌بندی مناطق گذر، حد وسط مناطق غیربیابانی و بیابانی، می‌تواند بر پایه هتروژنیتی یا ناهمگنی در الگوهای پوششی ملاک عمل قرار گیرد.

کلیدواژه

الگوریتم اتساع، کوتل، مورفولوژی ریاضی، مناطق گذر، مرزهای بیابان.

اکوسیستم، امکان انتخاب روش‌های مناسب‌تر در مطالعه و بررسی مرزهای تغییر اکوسیستم را رقم خواهد زد، زیرا اغلب به دلیل تنوع بالای الگوهای پوشش زمینی همچون پوشش گیاهی، خاک و سنگ، شناسایی و تحقیک این مناطق بسیار دشوار است (Shoshany, 2012). برای مثال، اگر

۱. سوآغاز

اهمیت بررسی میزان و جهت پیشرفتی مرزهای مناطق بیابانی، تغییرات اکوسیستم و روند تسریعی بیابانی شدن اراضی، اهمیت مطالعه آستانه‌ها و گذرهای هبور اکوسیستم را بارزتر کرده است. شناخت وضعیت مورفولوژیک

در بر هم‌کنش با تصویر دیگر با اندازه و شکل مشخص، که عنصر ساختاری^۷ نامیده می‌شود، به تصویری با ویژگی‌های متفاوت از تصویر اولیه، تبدیل می‌کنند (Yu, 2004). عملیات مورفو‌لوزیک ریاضی بر فرم، ساختار و شکل کلی یک عارضه مؤثر است و روی تصاویر بایبری عمل می‌کند (تصاویر دو رنگی مثل تصاویر سفید و سیاه یا تصاویری که پیکسل‌های آن فقط دو مقدار دارند). اساس کار الگوریتم اتساع را می‌توان انبساط یا توسعه اشیا یا عوارض دانست و زمانی که این عملکر روی تصویر اعمال می‌شود، در حقیقت پیکسل‌های تصویر را بسط می‌دهد. بنابراین، در نواحی مرزی یا لبه‌های تصویر تغییرات اعمال شده را می‌توان در قالب بزرگتر شدن یا انبساط لبه‌ها یا پرشدن حفره‌های کوچک درون تصویر مشاهده کرد. لذا مهم‌ترین کاربردهای این عملکر را می‌توان آشکارسازی و استخراج مرزها، لبه‌ها، اسکلت، حفره‌ها و گوشها در تصویر، حذف نویز از تصویر (Peters, 1995)، ناحیه‌بندی تصویر، هموارسازی تصویر، شناسایی اشکال مختلف در تصویر، کدکردن تصویر، نازک‌سازی و ضخیم‌سازی اشیا داخل تصویر برشمود. کاربرد چنین الگوریتمی در آشکارسازی مناطق گذر از آنجا معنی می‌باشد که بعد از انجام طبقه‌بندی طیفی روی یک تصویر چند‌طیفی، با توجه به اینکه اضاهای طیفی به صورت خالص تهیه می‌شوند، در نتیجه تصویر طبقه‌بندی به دو طبقه خالص با پوشش گیاهی (مناطق غیربیابان) و بدون پوشش گیاهی (مناطق بیابان) تفکیک می‌شوند. در این صورت عملآء امکان شناسایی مناطقی با پوشش توان گیاه و خاک بایر و سنگ (آنالیز) تأمین می‌شوند. در این زمینه مدل‌ها و الگوریتم‌های رقومی و ریاضی متعددی طی سال‌های اخیر توسعه یافته است (Hezhi & Zhaogang, 2009; Yuanxiang & Dawei, 2008; Bitelli, et al., 2009).

در این میان کاربرد الگوریتم‌های مورفو‌لوزی ریاضی^۸ که از جمله روش‌های آنالیز تصاویر به حساب می‌آیند، در مطالعات آستانه‌ها با مناطق گذر اکوسیستمی تاکنون در مطالعات محدودی صورت گرفته است (Shoshany, 2012). آنالیز تصاویر در شاخه‌های گستردگی از علوم مختلف کاربرد دارد. الگوریتم‌های متفاوتی در فرایندهای پیش‌پردازش و حذف نویز و آشکارسازی لبه‌های تصاویر به کار می‌روند که از آن جمله می‌توان به الگوریتم‌های شکل‌شناسی یا مورفو‌لوزی ریاضی اتساع^۹ اشاره کرد (Michelsen & De Raedt, 2000).

توابع اتساع و انقباض^{۱۰} دو عملکر مورفو‌لوزی اصلی‌اند (Umbaugh, 1997) که یک تصویر را

مناطق گذر یا محدوده تغییر وضعیت اکوسیستمی را در حد واسطه یک منطقه بیابانی و نیمه‌بیابانی از لحاظ مورفو‌لوزیک بررسی کنند، اغلب می‌توان روند معکوسی از تغییر الگری پوششی سطح زمین (لکه‌های گیاه و خاک) را شاهد باشیم که معمولاً ناپایداری‌های اکوژنومورفیک قابل Holling, 1973; Scheffer, et al., 2001). بنابراین، از آنجا که پتانسیل‌های فرسایش‌پذیری و برگشت‌پذیری در مناطق گذر اکوسیستمی روند معکوسی از تغییر الگری پوششی سطح زمین (لکه‌های گیاه و خاک) را شامل می‌شوند، می‌توان چنین اظهار داشت که گستردگی و غلبة فاز پوشش (برای مثال، خاک بایر) به کرچک‌تر شدن یا انقباض لکه‌های پوشش گیاهی منجر می‌شود و بالعکس. مجاورت پارامترهای اکولوژیک (پوشش گیاهی) و مورفو‌لوزیک (خاک و سنگ) در مناطق گذر، پتانسیل بالای این مناطق را در تغییرات ناگهانی و وقوع آستانه‌های برگشت‌نپذیر بازگو می‌کند. بنابراین، شناسایی بهتگام این مناطق می‌تواند در کنترل و پیشگیری از پیشرفت مروهای بیابانی مؤثر باشد. در این زمینه مدل‌ها و الگوریتم‌های رقومی و ریاضی متعددی طی سال‌های اخیر توسعه یافته است (Hezhi & Zhaogang, 2009; Yuanxiang & Dawei, 2008; Bitelli, et al., 2009).

الگوریتم‌های مورفو‌لوزی ریاضی^۸ که از جمله روش‌های آنالیز تصاویر به حساب می‌آیند، در مطالعات آستانه‌ها با مناطق گذر اکوسیستمی تاکنون در مطالعات محدودی صورت گرفته است (Shoshany, 2012). آنالیز تصاویر در شاخه‌های گستردگی از علوم مختلف کاربرد دارد. الگوریتم‌های متفاوتی در فرایندهای پیش‌پردازش و حذف نویز و آشکارسازی لبه‌های تصاویر به کار می‌روند که از آن جمله می‌توان به الگوریتم‌های شکل‌شناسی یا مورفو‌لوزی ریاضی اتساع^۹ اشاره کرد (Michelsen & De Raedt, 2000).

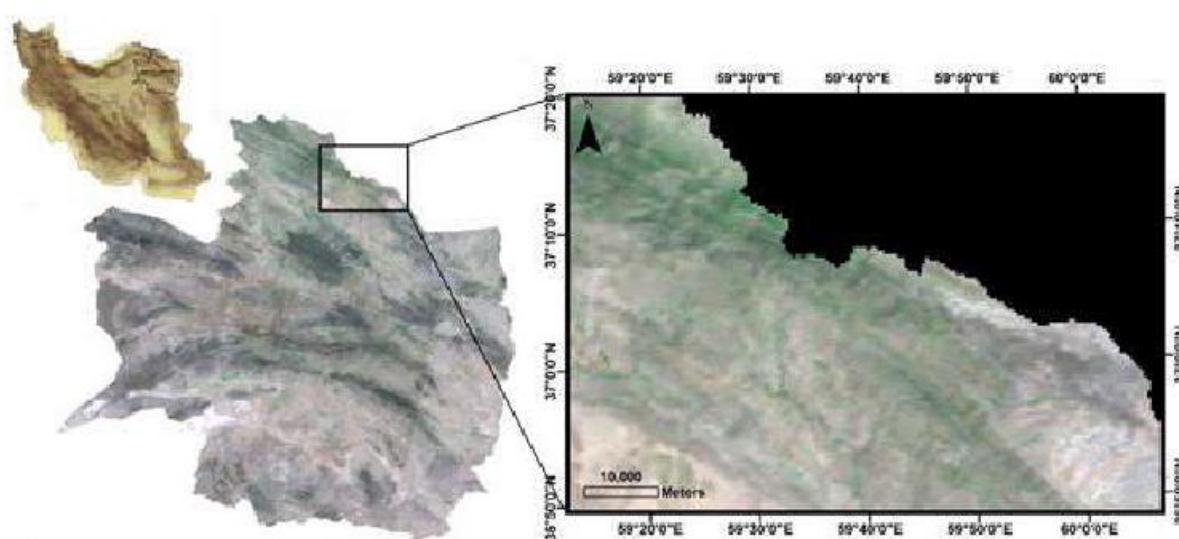
بیابانی و نیمهبیابانی در استان خراسان رضوی آشکارسازی شده است.

۲. مواد و روش‌ها

۱.۲. منطقه مطالعه‌ای

بهمنظور اجرای روش مذکور، منطقه‌ای در شمال شرقی ایران در استان خراسان رضوی انتخاب شد که به لحاظ اقلیمی و ارتفاعی دارای یک گرادیان نسبی در جهت شمال غربی به جنوب شرقی است (شکل ۱). به طوری که بارش آن از ۳۵۰ میلی متر در سمت غربی تا کمتر از ۲۵۰ میلی متر در جهت جنوب شرقی تغییر می‌کند. همچنین، در این محدوده اختلاف ارتفاعی در حدود ۸۰۰ متر از جهت غرب به شرق وجود دارد. وجود چنین گرادیانی بدون شک در عوامل اکولوژیک اکوسیستم تغییر پوشش گیاهی بهمنزله عامل پایدار کننده محیط مؤثر است. با توجه به روند تسریع تخریب اکوسیستم‌های استان طی دهه‌های اخیر در نتیجه فعالیت‌های انسانی، مرز اکوسیستم‌های بیابانی به سرعت در حال گسترش به سمت مناطق غیربیابانی است. به عبارت دیگر، وسعت محیط‌های بیابانی رو به گسترش است، لذا لزوم شناسایی دقیق مناطق گذر برای کنترل گسترش مرزهای بیابان امری ضروری است.

دو کلاس پوشش گیاهی و خاک میسر خواهد شد. با این مفهوم، می‌توان چنین انتظار داشت که الگوریتم مورفولوژی ریاضی اتساع، ابزاری را برای اجرای چیرگی یا تسلط مکانی یک فاز پوششی در یک تصویر باینزی فراهم می‌کند، زیرا اتساع یک پوشش سطحی، انتقام فاز مکمل را دربر خواهد داشت. بنابراین، در اینجا روند معکوس پتانسیل‌های فرسایش‌پذیری و برگشت‌پذیری با اجرای همزمان الگوریتم اتساع در هر دو الگوهای پوششی فاز پوشش گیاهی و فاز خاک بایر و سنگ به دست خواهد آمد. در پژوهش مشابه، شوشانی (۲۰۱۲) با خالص‌سازی طیفی در تصاویر ستجنده TM، به منظور نقشه‌بندی پتانسیل‌های برگشت‌پذیری و فرسایشی در یک گرادیان اقلیمی ارتفاعی در منطقه فلسطین اشغالی، با کاربرد الگوریتم اتساع آستانه‌های بیابان را جدا کرد. در ایران کاربرد این الگوریتم بیشتر در آشکارسازی لبه تصاویر پر شکی بوده و در زمینه علوم محیطی به خصوص مطالعات بیابان‌زایی کاربردی صورت نگرفته است. در این پژوهش هدف اصلی ارائه روشی مناسب برای آشکارسازی مرزهای یا لبه‌های اکوسیستم‌های نیمه‌خشک و خشک است. لذا با اجرای الگوریتم اتساع روی یک نمونه تصویر باینزی حاصل از روش طبقه‌بندی طیفی، حد گذر بین دو منطقه

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

مریوط به روزهای ۱۵۳، ۱۶۱، ۱۶۹ و ۱۷۷ سال ۲۰۰۴ در دو موزاییک^{h22} و ^{h23} اعمال تصحیحات هندسی در تصاویر دریافتی انجام شد و سیستم مختصات جغرافیایی تصاویر از حالت سینوسی⁷ به UTM تغییر یافت. پس از آن هر تصویر موزاییک شده براساس مرز خراسان رضوی برش داده شد. در مرحله بعد لازم بود با میانگین‌گیری از چهار تصویر موجود، به تصویر واحدی از منطقه دست یافت که میانگینی از وضعیت پوششی منطقه طی ماه را نشان دهد. در تهیه تصویر ماهانه ماه ژوئن، از روش وزن دادن به تعداد روزهای هر سال براساس داده‌های ۸ روزه بازتاب‌های سطحی زمین استفاده می‌شود (Rhee, et al., 2010). برای محاسبه تصویر ماهانه ماه ژوئن که شامل ۳۰ روز است، به ترتیب رابطه ۱ عمل می‌شود.

رابطه (۱)

$$\begin{aligned} & \frac{8}{30} \times \text{تصویر روز ۱۵۳} + \\ & \frac{8}{30} \times \text{تصویر روز ۱۶۹} + \frac{8}{30} \times \text{تصویر روز ۱۶۱} + \\ & \frac{8}{30} \times \text{تصویر روز ۱۷۷} \end{aligned}$$

در این محاسبات باید سال‌های کیسه را مدنظر قرار داد، زیرا در سال‌های کیسه، ماه فوریه ۲۹ روزی است که در این پژوهش سال ۲۰۰۴ ۲۰٪ سال‌های کیسه محضوب می‌شود.

۲.۲. خالص‌سازی طیفی و تولید تصویر باینری
ابتدا با استفاده از تصویر چندطیفی با قدرت تکیکی متوسط حاصل از سنجنده MODIS، خالص‌سازی طیفی و تولید تصویر باینری به کمک الگوریتم‌های طبقه‌بندی نظارت شده انجام شد. لذا به منظور اجرای دیدگاه ذکر شده در قسمت قبل، باید ابتدا عوارض سطح زمین بهمنزله تابعی از پوشش نسبی خاک بایر همراه سنگ و پوشش گیاهان سبز (که فعالیت فتوستزی دارند)، در سطح پیکسل، بهمنزله معرف یکی از سطوح پوششی گیاه، خاک با سنگ، در یک آنالیز ترکیب طیفی تعیین شوند.

۲.۲.۱. داده‌های استفاده شده

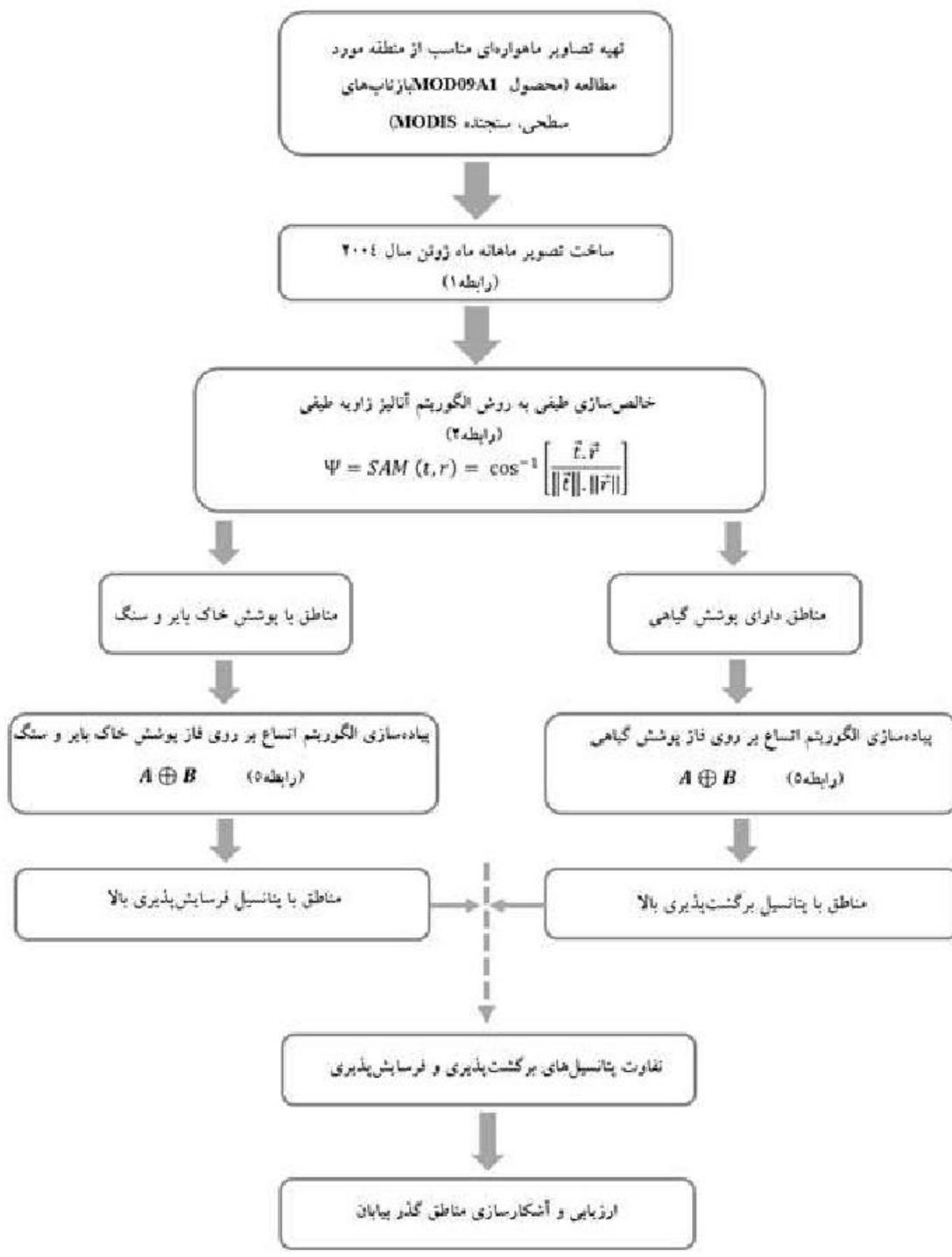
داده استفاده شده در این پژوهش تصویر انعکاسات سطحی سنجنده MODIS مریوط به ژوئن ۲۰۰۴ است. داده‌های سنجنده MODIS ماهواره Terra از سیستم مشاهده زمین⁸ و سایت <http://lpdaac.usgs.gov> دریافت شدند. مجموعه MOD 09A داده دریافت شده تحت عنوان محصولات Surface Reflectance 8-day L3 global HDF با فرمت⁹ MODIS-Level 1B ایجاد شده ترکیک مکانی ۵۰۰ متر هستند که ۱۳ لایه اطلاعاتی (باند و شاخص‌های دورسنجی) دارند. ۷ لایه اول آن مطابق با ۷ باند زمینی سنجنده Red ۵۵۸، Green ۵۶۸، Blue ۴۷۰، TIR ۱۲۲۰، ۱۶۲۰ و ۲۱۳۰ نانومتر قرار دارند و محدوده‌های طیفی SWIR، NIR، Green، TIR، Blue، Red را شامل می‌شوند. این محصولات در واقع تخمینی از بازتاب‌های طیفی سطح زمین در هر باند هستند که در غیاب پخش یا جذب اتمسفری در سطح زمین اندازه‌گیری می‌شوند (Kumar & Ramachandra, 2008).

۳. روش پژوهش

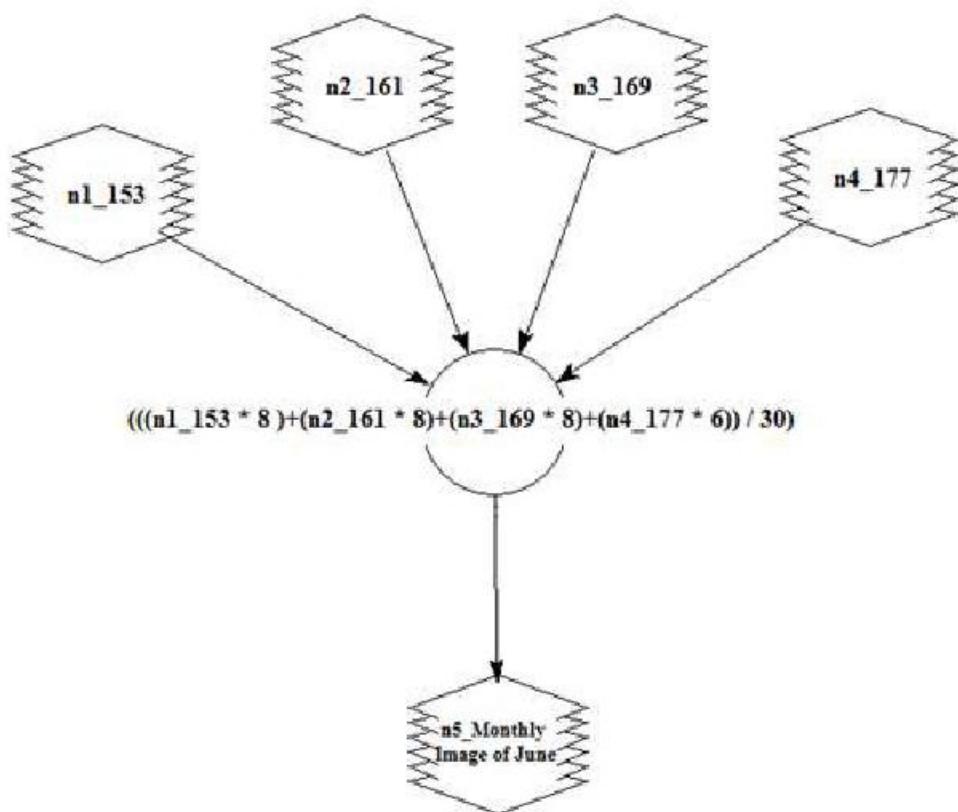
با توجه به هدف اصلی این پژوهش که بررسی توانایی الگوریتم اتساع در تمیز گذرهای اکوسیستم بیابان است، لذا لازم است ابتدا با استفاده از روش خالص‌سازی طیفی تصویر باینری تولید شود و عوارض سطح زمین را براساس پوشش گیاهی و خاک بایر همراه سنگ که به ترتیب معرف مناطق با توان برگشت‌پذیری بالا و مناطق فرسایش‌پذیرند چهارسازی کرد. پس از آن با اجرای الگوریتم اتساع، مناطق گذر آشکارسازی خواهند شد (شکل ۲).

۴. آماده‌سازی تصویر

برای جلوگیری از تأثیر وقایع اقلیمی مقطعی، به جای انتخاب یک تصویر از یک روز ماه با استفاده از میانگین وزنی و ضرایب مریوط به روزهای ماه، تصویر ماهانه ماه ژوئن تولید شد (شکل ۳). ابتدا پس از موزاییک تصاویر

شکل ۲. چارت روش‌های به کار رفته در پژوهش

شکل ۳. بواساسن تکنیک زمانی تصاویر، تصویر مربوط به هر روز ضریبی را شامل می‌شود که به صورت کسوسی از تعداد کل روزهای ماه است (برای مثال، برای ماه ژوئن ۳۰ روزی، در آینده تصویر مربوط به روزهای ۱۵۳، ۱۶۱، ۱۶۹، ۱۷۷ و ۱۸۱ سال مربوط به ماه ژوئن است که سه تصویر اول با ضرایب کامل ۸ روز و تصویر روز ۱۷۷ ام شامل ضریب $\frac{6}{30}$ است ($6+4+4+9=30$)). تصویر روز ۱۷۷ ام با ضریب

۷٪ در ساخت تصویر ماه جولای نیز دخالت خواهد داشت.

هرچه زاویه بین طیف پیکسل تصویر با طیف مرجع کوچک‌تر باشد بیانگر تشابه بیشتر با طیف مرجع است. طیف‌هایی با زاویه‌ای بیشتر از حد اکثر زاویه آستانه در نظر گرفته شده، جزو طبقه‌بندی قرار نمی‌گیرند (Lillisand, et al., 2000).

۳.۳.۲. الگوریتم مورفوولوژی ریاضی اتساع

توابع مورفوولوژیک در فرایندهای پیش و پس‌پردازش تصاویر و برای نمایش یا توصیف شکل کلی یک عارضه یا منطقه یا برای آشکارسازی مرزها استفاده می‌شوند. از نظر فیزیکی، الگوریتم‌های مورفوولوژی ریاضی مانند اتساع در تحلیل و استخراج ویژگی‌های فرمیک تصویر به کار می‌روند و امکان تحلیل نهایی و ادراک کلی روی شکل

چنین پارامتریندی با اجرای طبقه‌بندی نظارت شده طیفی نظری الگوریتم آنالیز زاویه طیفی^۴ حاصل می‌شود که به موجب آن، اختلاف زاویه بین طیف مرجع با طیف بازنگشی حاصل از این سه نوع پوشش مسطحی طبق رابطه ۲ محاسبه شده است (Boardman, 1993; Pinty, et al., 2002; Shoshany, 2012). این الگوریتم که نخستین بار جزو فوردهمن (1993) ارائه کرد، تشابه طیفی بین طیف مرجع (r) و طیف بازنگشی در هر پیکسل تصویر (t) را تعیین می‌کند (Kruse, et al., 1993). نتایج این مقایسه به متزله اختلاف زاویه‌ای (برحسب رادیانس) بین دو طیف طبق رابطه ۲ گزارش می‌شود:

$$\text{رابطه } (2)$$

$$\Psi = SAM(t, r) = \cos^{-1} \left[\frac{\mathbf{r} \cdot \mathbf{t}}{\|\mathbf{r}\| \|\mathbf{t}\|} \right]$$

ϕ) انتقال یافته مجموعه B با نقطه $(z_1, z_2) = z$ است. تعریفی که در اینجا از عملیات مورفولوژی می‌شود کمی با تعریف ریاضی و اصلی مورفولوژی که نخستین بار سرا مطرح کرده متفاوت و به عبارتی اجرای عملیات ساده‌تر شده است.

در مورفولوژی باینری یا دودویی، به نقاط یک مجموعه پیش‌زمینه^{۱۰} و به آن‌هایی که در متمم این مجموعه‌اند (Gonzalez & Woods, 2002) پس‌زمینه^{۱۱} می‌گویند. تصاویر دودویی تصاویری‌اند که در آن‌ها هر پیکسل تنها مقدار ۰ یا ۱ را به خود می‌گیرد و فرض بر این است که عملکر اتساع روی پیکسل‌هایی با مقادیر ۱ عمل می‌کنند در یک عملکر مورفولوژی مقدار هر پیکسل در تصویر ورودی با خروجی با مقایسه آن پیکسل در تصویر ورودی با همسایه‌های آن تعیین می‌شود عملکر اتساع در مرزهای یک شیء در تصویر پیکسل‌هایی اضافه و عملکر انقباض پیکسل‌هایی را از تصویر حذف می‌کند. تعداد پیکسل‌هایی که به تصویر اضافه یا از آن حذف می‌شوند به سایز و شکل عنصر ساختاری که تعریف می‌کنیم بستگی دارند. عنصر ساختاری می‌تواند برای مثال، یک مربع 3×3 یا 5×5 از ۱ باشد.

از لحاظ ریاضی استفاده از این تکنیک‌ها معادل تبدیل کردن تصویر به یک مجموعه ریاضی است که در حقیقت این مجموعه بیانگر یک هدف (عارضه، شی) در تصویر است. بدین معنا که اگر عارضه‌ای در تصویر وجود داشته باشد که تمام پیکسل‌های آن سیاه باشد، می‌تواند بازگوکننده یک مجموعه مستقل در فضای مورفولوژی باشد. برای تصاویر باینری معادل ریاضی که برای مجموعه‌ها در نظر گرفته می‌شود، یک مجموعه دو بعدی است، بدین معنا که اعضای آن مجموعه به یک مجموعه Z^2 تعلق دارند. بنابراین، اگر عارضه سیاه در تصویر ما موجود باشد، اعضای آن مجموعه، مختصات مؤلفه‌های سیاه درون عارضه‌اند، لذا این گونه از عارضه، یک تعریف ریاضی ارائه می‌شود.

در اینجا، با فرض هر یک از فازهای پوششی (فاز پوشش

تصویر را ممکن می‌کنند در واقع شکل، نمای کلی از ساختار تصویر است که بازگوکننده فرم کلی آن عارضه خواهد بود. از این فرم نمی‌توان ویژگی‌های ساختاری ارزشمندی را استخراج کرد، اما ارزش‌های دیگر آن موجب شده است که از شکل کلی در موارد بسیاری به متله راه حلی در جهت تحلیل عوارض موجود در تصاویر سود جست. این عملیات مورفولوژیک اطلاعات تصویر را ساده و به این صورت مشخصات شکل‌های تصویر را حفظ و اطلاعات اضافی آن را حذف می‌کنند.

مورفولوژی ریاضی را به خصوص در علوم محیطی و مطالعه اکوسیستم‌ها، می‌توان تکنیک نسبتاً جدیدی دانست که براساس تئوری مجموعه‌ها و عملیات جبری مینکروسکی^{۱۲} استوار است. از نخستین تعاریف ریاضی و اصلی مورفولوژی این تکنیک، می‌توان به تعریف ریاضی سرا اشاره کرد (Serra, 1983). طبق این تعریف، جمع مینکروسکی روی دو مجموعه Y و X به صورت رابطه ۳ تعریف می‌شود:

رابطه (۳)

$$X \oplus Y = \{x + y \mid x \in X \text{ and } y \in Y\} = \\ Y_{x \in X} Y_x = Y_{y \in X} X_y$$

در مورفولوژی ریاضی جمع فوق اتساع می‌نماید. نقش هر دو مجموعه Y و X در این عملکر یکسان است، اما در مورفولوژی به اولین مجموعه تصویر، ورودی و به دومی که کوچک‌تر است عنصر ساختاری می‌گویند در اینجا مجموعه اول ما شامل دو تصویر باینری جداشده حاصل از طبقه‌بندی است که هر کدام به طور مجزا تحت عمل اتساع قرار می‌گیرند.

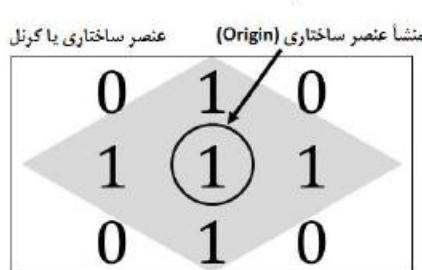
در تعریفی دیگر از هارالیک (Haralick, et al., 1987) عملکر اتساع به شکل رابطه ۴ نیز تعریف شده است (Wilson, 1985):

رابطه (۴)

$$A \oplus B = \left\{ z \mid \left(\hat{B} \right)_z \cap A \neq \emptyset \right\}$$

که در آن مجموعه B انعکاس یافته مجموعه B است و

می برد و تصویر خروجی با اندازه‌ای یکسان ایجاد می‌کند و ارزش هر پیکسل در تصویر خروجی، براساس مقایسه پیکسل‌های مشابه و متناظر با پیکسل‌های همسایه در تصویر ورودی است. بنابراین، با انتخاب اندازه و شکل نوع عنصر ساختاری استفاده شده، می‌توان نوع شکل پیکسل‌های همسایه را در تصویر خروجی تعیین کرد. تعداد پیکسل‌های اضافه شده به هر تصویر یا هدف موردنظر در یک تصویر، به اندازه و شکل عنصر ساختاری به کاررفته برای پردازش تصویر بستگی دارد. به طور کلی عنصر ساختاری را می‌توان ماتریس مشکل از اعداد ۰ و ۱ در نظر گرفت که می‌تواند هر شکل و اندازه‌ای داشته باشد پیکسل‌های با ارزش عددی ۱، پیکسل همسایه تعریف می‌شوند. عناصر ساختاری می‌توانند به صورت دو بعدی یا سطح باشند که معمولاً بسیار کوچک‌تر از تصویر در حال پردازش‌اند. پیکسل مرکزی هر عنصر ساختاری را «منشاء» یا «امیداً» می‌نامند که به متزله پیکسل پردازش‌گر در نظر گرفته می‌شود (شکل ۲). پیکسل‌ها در عنصر ساختاری که ارزشی برابر ۱ دارند به متزله پیکسل همسایه عنصر ساختاری تعریف می‌شوند. عناصر ساختاری می‌توانند به شکل‌های مختلفی نظیر خطی، دیسکی، لوزی و مریعی و به صورت سه بعدی و غیرمستطح باشند که در این صورت مقادیر ۰ و ۱ برای تعریف اندازه و حدود عنصر ساختاری در دو بعد یا سطح x و y به کار می‌روند و مقدار ارتفاع برای تعریف بعد سوم اضافه می‌شود.

شکل ۲. یک کرنل یا عنصر ساختاری 3×3 لوزی شکل. پیکسل مرکزی در کرنل نقش پردازشگر اصلی را بازی و با قرارگرفتن روی هر پیکسل از تصویر، طبق الگوی خود پیکسل‌های همسایه را دچار تغییر می‌کند.

شایان یادآوری است که در یک تصویر باینزی از نوع ۸

گیاهی و فاز پوشش خاک و سنتگ) به متزله تصویر باینزی دو بعدی (x_i, x_j) و ($A(s, t)$ و $B(s, t)$) بمتزله عنصر ساختاری مسطح مشکل از یک ماتریس 3×3 ، عملگر اتساع به شکل رابطه ۵ روی تصاویر اعمال شد:

$$(A \oplus B)(x, y) = \max \{A(x-s, y-t) + B(s, t)\} \quad (5)$$

طبق رابطه ۵ و نتایج اجرای این الگوریتم (Shoshany, 2012)، می‌توان چنین استبطاً کرد که اتساع عملکرده است که عوارض داخل یک تصویر باینزی را رشد می‌دهد و ضخیم می‌کند و مرجعب توسعه لبه‌ها و مرزهای هر تصویر می‌شود (Ortiz & Torres, 2004).

چنانکه $Ed(A)$ لبه تصویری باشد که با استفاده از تفرقه تصویر منسخ شده از تصویر اصلی به دست می‌آید، در این صورت $Ed(A)$ از رابطه ۶ به دست می‌آید:

$$Ed(A) = (A \oplus B) - A \quad (6)$$

لذا با اجرای رابطه ۶ لبه‌های منسخ شده روی هر دو تصویر پوشش گیاهی و خاک به دست آمد. ترکیب این دو تصویر خروجی با یکدیگر بیانگر مناطق گلدار (مناطقی با ترکیب ناهمگن پوشش گیاهی و خاک در مجاورت هم) حد فاصل بین دو منطقه غیربیابانی و بیابانی خواهد بود.

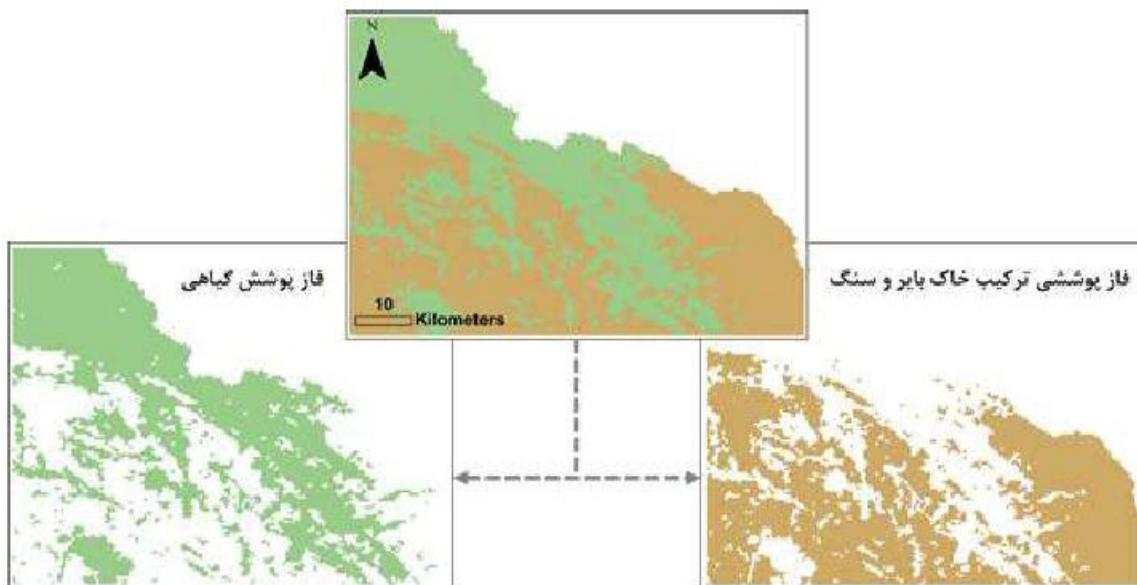
۲.۳. انتخاب عنصر ساختاری یا کرنل مناسب در اجرای تکنیک اتساع

در تمام پردازش‌های مورفوولوژیک از کرنل^{۱۲} یا عنصر ساختاری استفاده می‌شود. این عنصر در پردازش‌های مورفوولوژیک نقش مهمی دارد، به گونه‌ای که انتخاب مناسب آن اغلب مهم‌ترین بخش در پردازش است. معمولاً عنصر ساختاری به صورت پنجه ره روی تصویر اصلی حرکت می‌کند و پردازش‌های مورفوولوژی را تحت کنترل قرار می‌دهد. انتخاب کرنل یا عنصر ساختاری مناسب از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، زیرا هر تابع مورفوولوژیک یک عنصر یا عامل ساختاری را برای تصویر ورودی به کار

۲. نتایج و بحث

در ابتدا بعد از تهیه تصویر ماهانه ماه ژوئن که به روش میانگین وزنی (رابطه ۱) و براساس ضرایب هر روز محاسبه شد، تصویر واحدی تولید شد که به لحاظ شرایط اکولوژیک در منطقه، میانگینی از تغییرات کل ماه ژوئن را شامل می‌شود. این در حالی بود که به دلیل تغییرات چشمگیر در میزان پوشش گیاهی منطقه در اوایل تا اواخر ماه ژوئن، چنانکه ملاک انتخاب تصویر به یک روز خاص از ماه محدود می‌شد، بدون شک نتایج وضعیت نرم‌الی از شرایط پوشش منطقه را به طور میانگین ماهانه نشان نمی‌داد. پس از آن اجرای الگوریتم طیفی SAM به منظور خالص‌سازی طیفی تصویر ماه ژوئن در دو طبقه مناطق دارای پوشش گیاهی و مناطق پوشیده از خاک باир و سنگ انجام شد. خروجی این فرایند یک تصویر بازبینی با دو کلاس مذکور است که در شکل ۵ نشان داده شده است.

بیتی، پیکسل‌های سیاه مقداری برایر با خواهد داشت و در یک پیکسل سفید مقدار ۱ را شامل می‌شوند. در اینجا، اگر منشاً یا مرکز عنصر ساختاری با پیکسل سفید تصویر منطبق باشد، تغییری ایجاد نخواهد شد و عنصر ساختاری عمل رویش را روی پیکسل بعدی ادامه خواهد داد. اما در صورتی که منشاً عنصر ساختاری در انطباق با پیکسل سیاه تصویر قرار داشته باشد، تمام پیکسل‌های اطراف آن را مطابق با الگوی کرنل یا عنصر ساختاری تغییر خواهد داد. به عبارت دیگر، عنصر ساختاری می‌تواند هر شکل و اندازه‌ای داشته باشد (Umbaugh, 1997). بنابراین، انتخاب کرنل مناسب می‌تواند تأثیر بسزایی در نتیجه نهایی داشته باشد. در اینجا اجرای الگوریتم اتساع با سه عنصر ساختاری متفاوت که هر سه یک ماتریس مربعی 3×3 هستند، انجام و براساس نتایج نهایی بهترین شکل و ساختار برای عنصر ساختاری استفاده شده در اجرای الگوریتم اتساع انتخاب شد.

شکل ۵. تکیک فازهای مکمل پوشش سطح زمین به روش خالص‌سازی طیفی SAM تصویر منطقه به دو یعنی مناطق غیربناپذیر و در حال تخریب و بناپذیر تفییزندی شد که تصویر دارای ماهیت دودویی یا بازبینی است. تصویر سمت راست، مناطق پوشیده از خاک بایر و سنگ (مناطق با توان فرسایش پذیری بالا) و تصویر سمت چپ مناطق دارای پوشش گیاهی (مناطق با پتانسیل برگشتپذیری بالا) را نشان می‌دهد.

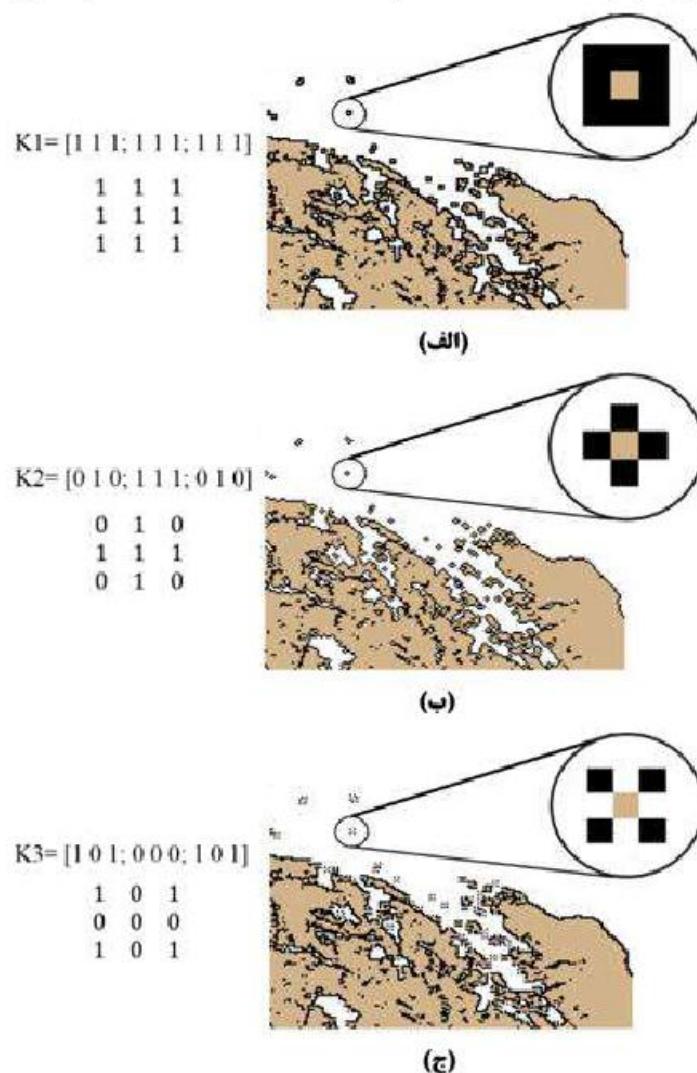
اکولوژیک مؤثر در ارجاع پذیری و برگشتپذیری اکوسیستم، پوشش گیاهی اکوسیستم قلمداد می‌شود. لذا حضور پوشش گیاهی در منطقه را می‌توان نشانی از توان

با اجرای تکیک SAM، ابتدا کل منطقه از نظر دو پتانسیل برگشتپذیری و فرسایش پذیری، نقشه‌بندی شد. به عبارت دیگر، همان‌طور که ابتدا ذکر شد، عامل

اتساع به کمک سه کرنل یا عنصر ساختاری مربعی با ابعاد مساوی ۳×۳، اما با سه ویژگی کاملاً متفاوت اجرا شد (شکل ۶). بر این اساس، عنصر ساختاری نوع ۱ (۱) با توجه به هدف مطالعه در این پژوهش که آشکارسازی لمبهای مرزهای اکوسیستمی بود نتایج بهتری را از لحاظ تفسیر چشمی نشان داد (شکل ۶-الف)، زیرا طبق این ساختار، اتساع هر پیکسل در لمبهای تصویر به طور کامل صورت می‌گیرد. اجرای الگوریتم اتساع روی دو فاز پوشش گیاهی و خاک با استفاده از الگوی کرنل ۱ انجام شده است.

تابآوری محیط در قبال آشوب‌های پرورنی داشت. بنابراین، می‌توان مناطقی که پوشش گیاهی آنها (که در مناطق خشک به صورت بوتهای و علفزارهای پراکنده‌اند) به سطوح خاکی پایر و سطوح سنگی آن غلبه دارد به منزله مناطقی که دارای توان یا پتانسیل برگشت‌پذیری بالا هستند در نظر گرفت.

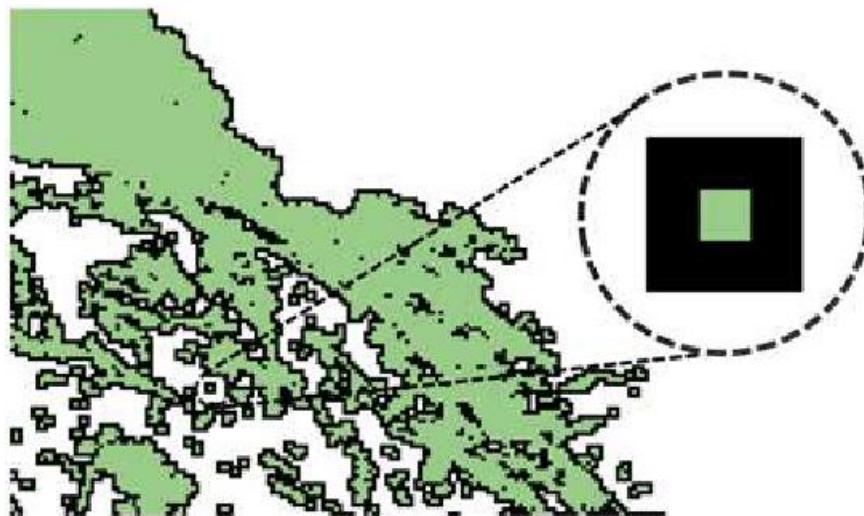
در مرحله اعمال الگوریتم اتساع در تصاویر باينری تولید شده، همان‌طور که ذکر شد انتخاب نوع عنصر ساختاری در نتیجه نهایی تأثیر بسزایی دارد. در اینجا عملگر

شکل ۶ برای ترسیم نوع عنصر ساختاری مناسب به صورت لمحه‌الکوریتم اتساع با کرنل‌های متفاوت روی فاز پوشش خاک و سنتک انجام شد. هر سه کرنل یا عنصر ساختاری با ابعاد مساوی (۳×۳) اما با سه ویژگی کاملاً متفاوت‌اند عنصر ساختاری شکل (۶-الف) از نوع مریض مسطح و شامل ماتریس ۳×۳ از ۱ است. طبق این الگو فضای اطراف یک پیکسل کاملاً متسخ می‌شود در شکل (ب) عنصر ساختاری لوزی شکل و شامل آرایه‌های از ۰ و ۱ است. اجرای الگوریتم اتساع با عنصر ساختاری (ب) و (ج) پوشش کاملی را در اطراف پیکسل‌های مرزی ایجاد نمی‌کند در نهایت می‌باشد که عنصر ساختاری انتخاب شود که از انتلاع پارامتر پیکسلی (پیکسل سایز) بزرگ‌تر باشد.

بخش‌های دارای پوشش گیاهی نیز انجام و با انتخاب عنصر ساختاری نوع ۱ در فضای 3×3 ، تابع اتساع اجرا شد که نتایج در شکل ۷ ارائه شده است.

با توجه به نتایج اجرای الگوریتم اتساع روی فاصله‌ی پوشش، مشاهده شد انتخاب کرنل نوع ۱ به دلیل پوشش بهتر اطراف هر پیکسل عملکرد بهتری در اتساع لبه‌های هر فاز پوشش دارد. لذا مراحل بالا عیناً برای فاز مقابل یعنی

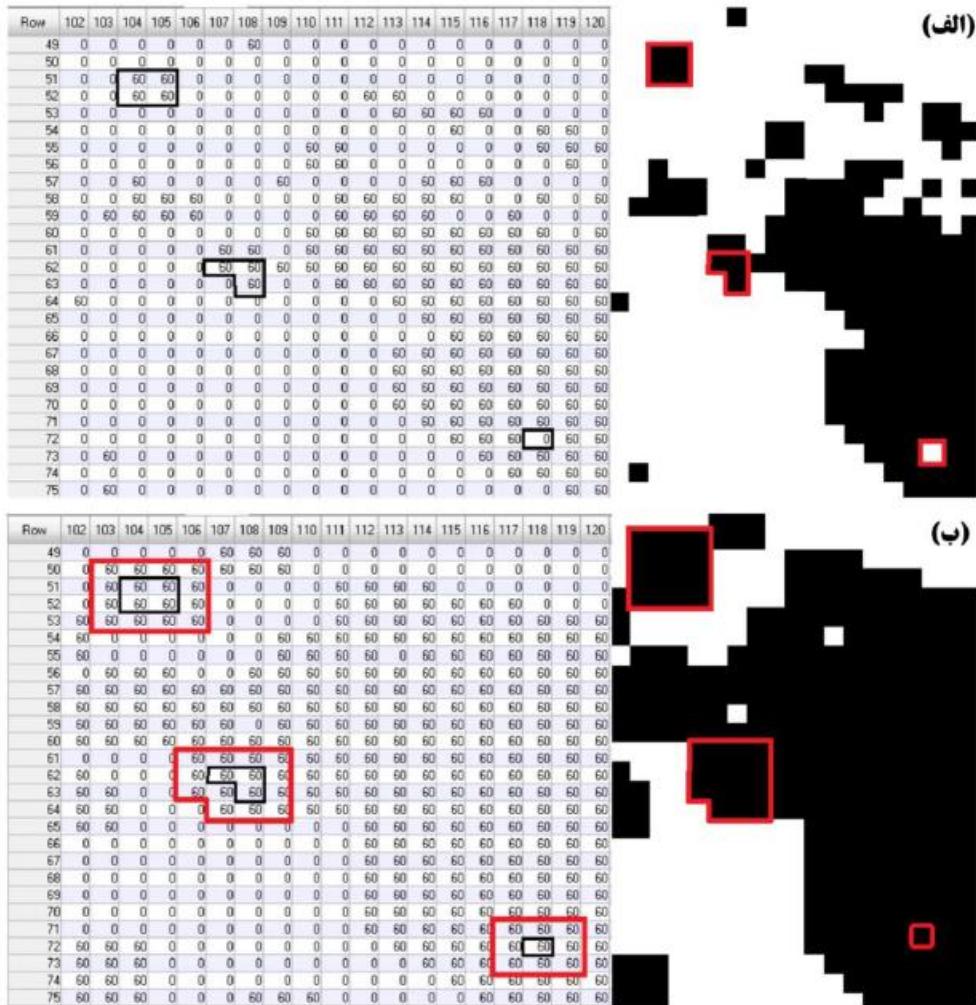

شکل ۷. اجواب الگوریتم اتساع با عنصر ساختاری نوع ۱ در فاز پوشش گیاهی

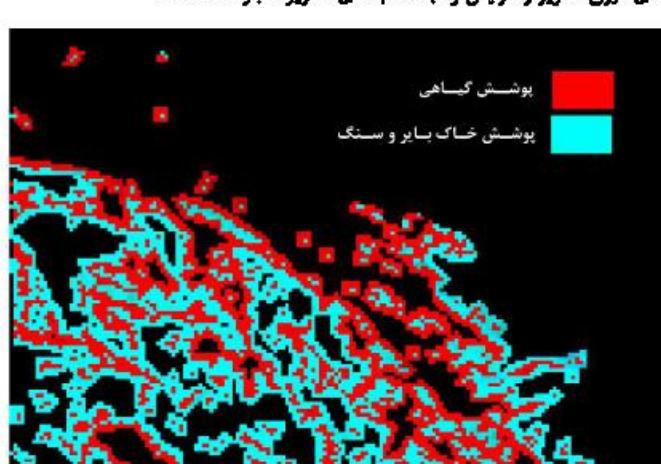
بسته به شکل مرز هر تصویر، با یکدیگر همپوشانی پیدا کردند و فاز ناخالص جدیدی را از هر دو الگوی پوشش گیاه، خاک و سنگ ایجاد کردند که بیانگر مناطق گذر مابین دو طبقهٔ ناخالص پوششی است.

طبق رابطهٔ ۶ آشکارسازی مناطق گلبر با تفربیت تصویر منشعب شده پوشش گیاهی و خاک به همراه سنگ، از تصویر اصلی هر فاز، لبه‌های اضافه شده به تصویر بارز شد که نتایج آن در شکل ۹ نشان داده شده است. بر این اساس، مناطق گلبر بازرسشده ترکیب ناهمگنی از لکه‌های پوشش گیاهی و خاک بایر را شامل می‌شوند که در حد واسطه دو منطقه غیربیابانی و بیابانی واقع شده‌اند. این در حالی است که قبل از اجرای این الگوریتم، الگوهای پوششی به صورت خالص و در دو فاز کاملاً مجرماً قرار دارند و هیچ گونه ترکیبی در الگوهای پوشش که نشانه اصلی مناطق گلبرند وجود نداشت.

در فرایند اتساع، ارزش هر پیکسل خروجی برابر با ماکسیمم یا حداقل ارزش در تمامی پیکسل‌های همسایهٔ مجاور پیکسل مرکزی در تصویر ورودی است که با توجه به اینکه در این بروزی، فرایند اتساع روی تصویر بایزی اجرا شد (مقادیر ارزش پیکسل‌ها در تصویر بایزی در اینجا 0 و 60 می‌باشدند که 60 به منزلهٔ پیکسل‌هایی با مقادیر 1 است)، با توجه به شکل عنصر ساختاری به کاررفته که یک ساختار دو بعدی مرتعی دارد، بنا بر این هر پیکسل که مقدار صفر داشته باشد تحت تأثیر الگوی عنصر ساختاری و مقادیر پیکسل‌های همسایه، بیشترین مقدار بایزش (در اینجا 60) را اتخاذ کرده است و پیکسل‌های دارای ارزش 0 ، خود بدون تغییر باقی مانده‌اند (شکل ۸). اجرای این الگوریتم در هر دو فاز پوششی گیاه و خاک، به اضافه شدن پیکسل‌هایی در مرز هر دو فاز پوششی منجر شد لذا لبه‌های هر دو تصویر پوشش گیاهی و خاک تا حدودی

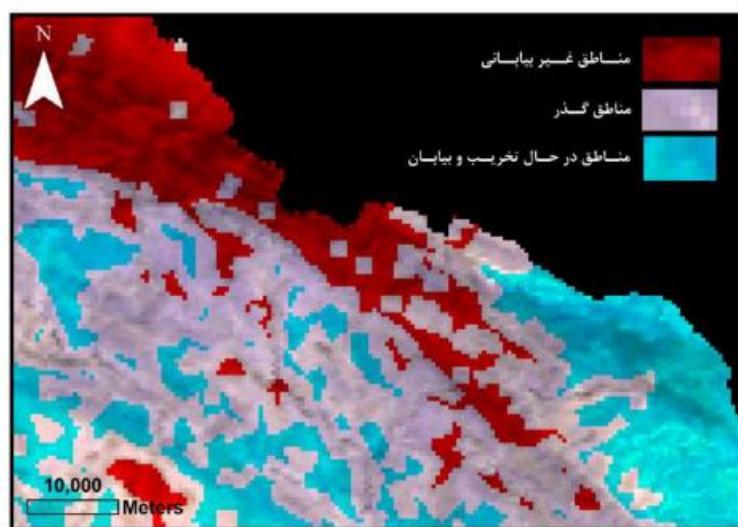
شکل A. (الف) قبل از اعمال الگوریتم اتساع روی تصویر باقیمانده طبقه‌بندی طیفی (تصویر مربوط به بخش از کلاس پوشش خاک است). (ب) تصویر (ب) تغییر پیکسل‌های مشخص شده بعد از اعمال اتساع نشان داده شده است بعد از اعمال الگوریتم اتساع، محلودههای سیاه رنگ مشخص شده در تصویر بعد از عمل اتساع طبقه‌بندی طیفی شکل و سایز عنصر ساختاری به کار گرفته شده، پیکسل‌های همسایه را طبق مقایله‌شان دچار تغییر می‌کنند. اگر مقایله پیکسل ۱ باشد (در اینجا طبقه‌بندی طیفی تصویر)، پیکسل‌ها به جای ۱ مقدار ۶۰ را دارند. پیکسل بدون تغییر بالای میاند و اگر مقایله پیکسل ۰ باشد صدایر اتساع مطابق شکل عنصر ساختاری، پیکسل‌های همسایه را دچار تغییر می‌کنند و به آن‌ها بیشترین ارزش را می‌دهند. همین عملکرد به پرشدن خواهی درون تصویر و افزایش و انساطاً لبه‌های تصویر منجر شده است.

شکل B. با تغییر تصویر متسع شده از تصویر اصلی، لبه یا مرزهای هر دو فاز پوشش (Bd) آشکار شدند.

من توان شاهد شکل‌گیری الگوهای لکه‌ای مرکب از لکه‌های پوشش گیاهی و خاک بایر و سنگ بود (شکل ۱۰). این تغییرات متناسب با جهت گرادیان اقلیمی و ارتفاعی منطقه‌اند و استعداد مناطق در تغییر وضعیت به یک شرایط تحریب شده بیابانی را تأیید می‌کنند.

با توجه به نقشه تعیین گذر مرزهای بیابانی از غیربیابانی که بر پایه اتساع تصاویر حاصل شده می‌توان جهت گسترش مرزهای مناطق تحریب شده و در حال بیابانی شدن را به سمت شمال منطقه مشاهده کرد مناطق دارای تراکم پوشش گیاهی در قسمت شمالی منطقه واقع شده است و با حرکت به سمت شرق و جنوب منطقه

شکل ۱۰. نقشه نهایی موقعیت مناطق گذر و جهت پیشروی مناطق در حال بیابانی شدن. قسمتهای جنوبی و شرقی منطقه با کاهش پوشش گیاهی به سمت بیابانی شدن پیش می‌روند. مناطق پنهان بیانکر مناطق غیربیابانی (ازمن) و مناطق بیابانی (آین) هستند که با استفاده از مرزهای به دست آمده اجرای الگوریتم اتساع و روی همان‌لذتی لایه‌های تصویر اولیه، آشکارسازی این مناطق امکان‌پذیر شد.

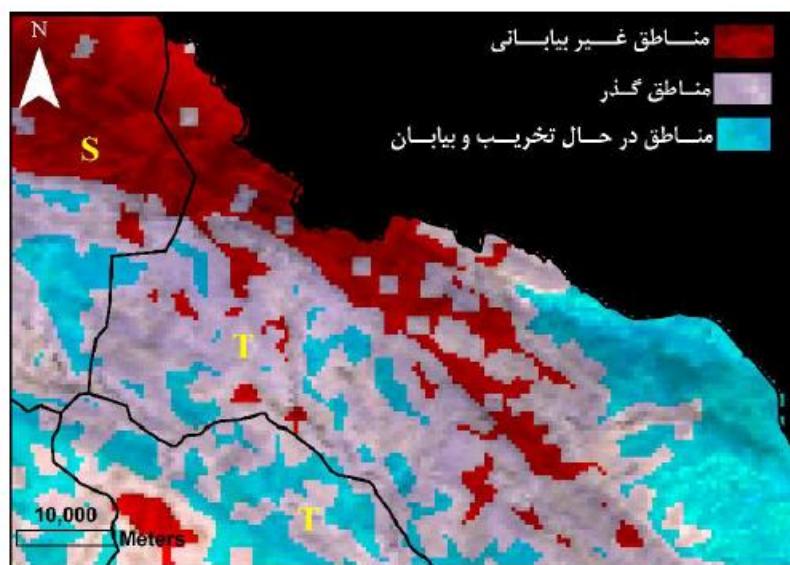
پژوهش به کار گرفته شده است، اما با توجه به میران مقاومت و ارتجاع‌پذیری اکوسیستم‌های استان خراسان رضوی در پرایر اختلالات طبیعی و انسانی، نتایج همپوشانی قابل قبولی با یکدیگر نشان می‌دهند.

آنچه در این پژوهش معلوم است، کاربرد الگوریتم‌های طیفی و مورفولوژیک در شناسایی و نقشه‌بندی مناطق گذر حد واسط مناطق غیربیابانی و بیابانی، کاربرد جدیدی از این تکنیک در ایران است که می‌تواند بر پایه هتروژئیتی یا ناهمگنی در الگوهای پوششی ملاک عمل قرار گیرد. در پژوهشی مشابه پژوهش حاضر، شوشانی (۲۰۱۲) منطقه فلسطین اشغالی را به روشی مشابه روش این تحقیق نقشه‌بندی و بر پایه پتانسیل‌های برگشت‌پذیری و فرسایشی نهفته در الگوهای پوشش گیاه، خاک و سنگ، آستانه‌های بیابان در مناطق گذر را ارزیابی کرده است. وی با استفاده

بر پایه ارزیابی نتایج به دست آمده از پژوهش ترکوند و همکاران (۲۰۱۵) که ۲۸ شهر استان خراسان رضوی را بر پایه معیارهای طبیعی و انسانی، به لحاظ وضعیت تعادلی در سه کلاس اکوسیستم‌های پایدار، مناطق گذر و اکوسیستم‌های فروپاشی شده طبقه‌بندی کردند، نتایج مشابه‌ای با طبقه‌بندی منطقه مطالعاتی در این پژوهش از نظر مناطق فرسایش‌پذیر، قابل احیا و مناطق گذر به دست آمد. قسمت شمال غربی منطقه مطالعاتی که مناطق غیربیابانی را نشان می‌دهد (شکل ۱۱) در پژوهش ترکوند (Sustainable) (۲۰۱۵) نیز به مترله مناطق پایدار (Transition Zones) شناخته شده است، در پژوهش ذکر شده در کلاس مناطق گذر شناسایی شدند، در پژوهش ذکر شده در کلاس مناطق گذر (Transition Zones) قرار گرفته‌اند. هرچند شاخص‌های متفاوتی در ارزیابی اکوسیستم‌ها در هر دو

تصاویر لندست و تکمیک مکانی بالاتر، به دلیل قدرت طیفی بیشتر سنجنده مودیس، طبقه‌بندی طیفی به روش آنالیز طیفی SAM، با نتایج مناسبی حاصل شد. به طور کلی، با اجرای مدل ارائه شده در منطقه کوچک‌تر با گرادیان اقلیمی ارتفاعی شدید می‌توان جداسازی مناطق گذر اکوسیستمی را با دقت و صحت بیشتری تکمیک کرد.

از تصاویر ماهواره لندست با تکمیک مکانی ۳۰ متر و در مساحتی به طول ۳۰ کیلومتر این مدل را اجرا کرده است. در نهایت مرزهای بیابانی ترسیم شده برآذش کاملی با تغییرات اکوژئومورفیکی و اقلیمی ارتفاعی نشان دادند. وجود گرادیان اقلیمی شدید در طول یک مساحت محدود به کسب نتایج دقیق‌تری منجر شد. در پژوهش حاضر با وجود استفاده از تصاویر سنجنده مودیس به جای

شکل ۱۱. نتایج این پژوهش، پدرستی با نتایج پژوهش تیروگن و همکاران (۲۰۱۵) که اکوسیستم‌های استان خراسان رضوی را به سه کلاس پایدار Sustainable مناطق گذر Transition Zones و مناطق تخریب شده يا Collapse تسمیه‌شده کردند مطابقت دارد. همان‌طور که در نقشه دیده می‌شود منطقه شمال و شمال‌غربی در هر دو پژوهش بهمنزله منطقه غیربیابانی و به لحاظ تمدنی در وضعیت پایدار و قسمت‌های غربی و جنوبی منطقه مطالعه گذر را نشان می‌دهند.

تغییرات الگوهای مکانی و زمانی پوشش گیاهی و خاک بر پایه مدل‌های هیدرولوژیکی و ژئومورفوژئیک و ارتباط آن با بیابان‌زایی صورت گرفته است (Thornes, 1985; Ludwig, et al., 2005; Sivapalan, 2005; Puigdefabregas, 2005). در این پژوهش فرض شد که الگوهای مرکب از سطوح پوششی خاک، سنگ و گیاه در مجاورت یکدیگر، شامل اطلاعاتی در خصوص مرزها یا آستانه‌های شکل گرفته در لبه‌های اکوسیستم‌های خشک‌آباد که مناطق گذر نامیده می‌شوند. این اطلاعات روند تغییرات دوچانبه و معکوس پتانسیل‌های برگشت‌پذیری و فرسایشی در این اکوسیستم‌ها را شامل می‌شوند. کاربرد این دیدگاه

۳. تغییرهای گیاهی

روش به کار رفته در این پژوهش، به منظور شناسایی لبه‌ها یا مرزهای اکوسیستم‌های بیابانی استان خراسان رضوی طی یک گرادیان نسبی اقلیمی، ارتفاعی، از شمال‌غربی تا جنوب‌شرقی منطقه مورد مطالعه ارائه شد. این روش بر پایه ارزیابی وضعیت پوشش گیاهی و الگوهای مکانی شکل گرفته در طول یک گذر اکوسیستمی بنا شده است و روند تغییر الگوهای پوششی خاک و گیاه و نحوه پراکنش و توزیع آن‌ها در طول یک گرادیان اقلیمی-ارتفاعی بر پایه آنالیزهای طیفی و ریاضی، اساس این بررسی را شکل داد. حال آنکه تاکنون مطالعات زیادی در خصوص ارزیابی

مرزهای بیابانی که امروزه از بزرگترین معضلات زیست محیطی در سراسر دنیا به حساب می‌آید، روش مناسبی برای نقشه‌بندی مناطق نیمه‌خشک و خشک، از حیث توان و پتانسیل‌های برگشت‌پذیری و فرسایشی قلمداد می‌شود. اعمال مدیریت‌های پیشگیرانه و کنترلی مناسب در مناطق گذر شناسایی شده می‌تواند از تغییر وضعیت مناطق گذر به وضعیت بیابانی و وقوع آستانه‌های برگشت‌ناپذیر در این مناطق جلوگیری کند.

تشکر و قدردانی

این مقاله بخشی از پژوهش‌های پایان‌نامه کارشناسی ارشد (طرح پژوهشی ۳۱۶۲۷-۳) است که با حمایت‌های معنوی-مادی معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه فردوسی مشهد انجام شده است.

پاداشت‌ها

1. Mathematical morphology algorithm
2. Dilation
3. Erosion
4. Structuring Element
5. Earth Observing Systems (EOS)
6. Hierarchical Data Format
7. Sinusoidal
8. Spectral Angle Mapper
9. Minkowski
10. Foreground
11. Background
12. Kernel

در آشکارسازی آستانه‌ها به متوله لبه‌ها یا مرزهای اکوسیستم‌های بیابانی، در خصوص تغییرات دو جانبی پتانسیل‌های فرسایشی و احیا، کاربرد جدیدی از این فرضیه در این پژوهش است. این مفاهیم با به کارگیری روش‌های عنوان شده در این پژوهش شکل کاربردی به خود گرفته است و امکان آشکارسازی مرزها یا مکان محتمل وقوع آستانه‌های برگشت‌ناپذیر بیابان را در پخش کوچکی از اکوسیستم‌های نیمه‌خشک تا خشک استان خراسان رضوی ممکن می‌کند.

به طور کلی، می‌توان چنین ارزیابی کرد که استفاده توأمان از روش‌ها و مدل‌های رقومی و مورفولوژی ریاضی، در تحلیل وضعیت اکوسیستم‌ها می‌تواند در آشکارسازی و اطلاع سریع از وضعیت کنونی اکوسیستم‌ها مفید باشد. لذا با شناخت کافی از مورفولوژی منطقه و به کارگیری روش‌های مناسب، امکان مدیریت سریع به خصوص در مناطق خشک فراهم می‌شود. همچنین، طبق نتایج این پژوهش، با توجه به اینکه ویژگی بارز الگوریتم مورفولوژی اتساع، در برخسته کردن مرزها یا لبه‌های یک تصویر است، اجرای این الگوریتم امکان تفسیر بصری الگوهای مکانی شکل گرفته در حد واسطه مناطق نیمه‌خشک تا خشک را فراهم کرد. همچنین، کاربرد این الگوریتم در یک مقیاس زمانی مناسب، برای پیش‌بینی و درک صحیح از میزان و جهت تغییرات مخرب محیطی، به خصوص گسترش

منابع

- BITELLI, G., CURZI, P. & MANDANICI, E. Morphological and lithological aspects in the northeastern Libyan desert by remote sensing. SPIE Europe Remote Sensing, 2009. International Society for Optics and Photonics, 74781W-74781W-11.
- BOARDMAN, J. *Automated spectral un-mixing of AVIRIS data using convex geometry concepts: in Summaries. Fourth JPL Airborne Geoscience Workshop (JPL Publication 93-26, v. 1, 1993), 1993. 11.
- GONZALEZ, R. C. & WOODS, R. E. 2002. Digital image processing. Prentice Hall Upper Saddle River.
- HARALICK, R. M., STERNBERG, S. R. & ZHUANG, X. 1987. Image analysis using mathematical morphology. *Pattern Analysis and Machine Intelligence, IEEE Transactions on*, 532-550.
- HEZHI, W. & ZHAOGANG, L. 2009. Application of Threshold Segmentation and Mathematical Morphology to Edge Detection of Remote Sensing Image in the Ulan Buh Desert. *Forest Engineering*, 2, 003.
- HOLLING, C. S. 1973. Resilience and stability of ecological systems. *Annual review of ecology and systematics*, 1-23.
- KRUSE, F., LEFKOFF, A., BOARDMAN, J., HEIDEBRECHT, K., SHAPIRO, A., BARLOON, P. & GOETZ, A. 1993.

The spectral image processing system (SIPS)—interactive visualization and analysis of imaging spectrometer data. *Remote sensing of environment*, 44, 145-163.

KUMAR, U. & RAMACHANDRA, V. 2008. Endmembers discrimination in MODIS using spectral angle mapper and maximum likelihood algorithms. *Int. J. Appl. Rem. Sens.*, 1, 1-14.

LILLISAND, T. M., KIEFER, R. W. & CHIPMAN, J. 2000. Remote sensing and image interpretation. *John wiley & sons*, New York, NY.

LUDWIG, J. A., WILCOX, B. P., BRESHEARS, D. D., TONGWAY, D. J. & IMESON, A. C. 2005. Vegetation patches and runoff-erosion as interacting ecohydrological processes in semiarid landscapes. *Ecology*, 86, 288-297.

MICHIelsen, K. & DE RAEDT, H. 2000. Morphological image analysis. *Computer Physics Communications*, 132, 94-103.

ORTIZ, F. & TORRES, F. 2004. Vectorial morphological reconstruction for brightness elimination in colour images. *Real-Time Imaging*, 10, 379-387.

PETERS, R. A. 1995. A new algorithm for image noise reduction using mathematical morphology. *Image Processing, IEEE Transactions on*, 4, 554-568.

PINTY, B., WIDLowski, J.-L., GOBRON, N., VERSTRAETE, M. M. & DINER, D. J. 2002. Uniqueness of multiangular measurements. I. An indicator of subpixel surface heterogeneity from MISR. *Geoscience and Remote Sensing, IEEE Transactions on*, 40, 1560-1573.

PUIGDEFaBREGAS, J. 2005. The role of vegetation patterns in structuring runoff and sediment fluxes in drylands. *Earth Surface Processes and Landforms*, 30, 133-147.

RHEE, J., IM, J. & CARBONE, G. J. 2010. Monitoring agricultural drought for arid and humid regions using multi-sensor remote sensing data. *Remote Sensing of Environment*, 114, 2875-2887.

SCHEFFER, M., CARPENTER, S., FOLEY, J. A., FOLKE, C. & WALKER, B. 2001. Catastrophic shifts in ecosystems. *Nature*, 413, 591-596.

SERRA, J. 1983. *Image analysis and mathematical morphology*, Academic Press, Inc.

SHOSHANY, M. 2012. Identifying Desert Thresholds by Mapping Inverse Erodibility and Recovery Potentials in Patch Patterns Using Spectral and Morphological Algorithms. *Land Degradation & Development*, 23, 331-338.

SIVAPALAN, M. 2005. Pattern, process and function: elements of a unified theory of hydrology at the catchment scale. *Encyclopedia of hydrological sciences*.

TERVONEN, T., SEPEHR, A. & KADZIŃSKI, M. 2015. A multi-criteria inference approach for anti-desertification management. *Journal of environmental management*, 162, 9-19.

THORNES, J. 1985. The ecology of erosion. *Geography*, 222-235.

UMBAUGH, S. E. 1997. *Computer vision and image processing: a practical approach using ciptools with cdrom*, Prentice Hall PTR.

WILSON, S. S. The PIXIE-5000-a systolic array processor. Proc. IEEE Comput. Soc. Workshop Comp. Architecture for pattern analysis and image database management, Miami Beach, FL, Nov, 1985. 18-20.

YU, H. G. 2004. Morphological image segmentation for co-aligned multiple images using watersheds transformation.

YUANXIANG, L. & DAEWEI, Q. 2008. Application of Mathematical Morphological Double-gradient Algorithm in Edge Detection of Rotten Wood Image [J]. *Forest Engineering*, 5, 006.